

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

III. De spoliis clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

non pensionum annuarum sibi super similibus fructibus, redditibus, & proventibus reservatarum, & assignatarum occasione quaesita: etiam si facultatem specialem de illis, aut earum parte testandi, & alias liberè disponendi à nobis & à quibuslibet aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus & successoribus nostris, etiam cum clausulis quod facultates huiusmodi revocari non queant, aliisque irritantibus decretis obtinuerint, & in vim illarum literarum desuper confectarum de rebus & bonis huiusmodi jamque depositis, tanquam spolia ad Camera Apostolicam legitime pertineant. Licetque dilecti filii moderni, & pro tempore existentii commissario nostro generali, & suis dictæ Camere deputatis, in eventu decessus huiusmodi solum inventarium super rebus & bonis præfatis conficere, illaque prout de reliquis clericorum spoliis fieri solet, ad dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentis generalis Thesaurarii manus redere, dictæque Camere applicare, cuiusvis licentia desuper minimè requisita. Ac facultates desuper confectas literas prædictas etiam motu & scientia, si- militibus etiam in recompensam laborum & obsequiorum etiam nobis, & Ecclesie Romanæ dictæque sedi impensorum quomodolibet concessas, & etiam iteratis vicibus approbatas, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, in eventum obitus huiusmodi, etiam si in urbe, aut eius districtu, vel alibi extra suas Ecclesias (ut præfertur) contigerit, & nunc prout ex tunc & cetera in dictæ contig- macie poenam ejusdem potestatis plenitudine, & tenore revocamus, cassamus, & annullamus, & ita eas, quàm ea- rum prætextu quomodolibet pro tempore condita factaq; testamenta, codicillos, legata, donationes, & alias dispo- sitiones quaslibet etiam ad pias causas, vel in remunera- tionem servitorum, nulla & invalida, nulliusque robo- ris vel momenti fore, neque cuiquam contra præsentium tenorem suffragari, & super quocumque iudices & com- missarios quavis auctoritate fungentes, & S. R. E. Cardi- nales in quavis instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis alias iudicandi & interpretandi facultate, iudica- ri & diffiniri debere, ac quicquid fecerit à quoquam præ- dicti auctoritate scienter vel ignoranter attentari contige- rit, irritum & inane decernimus. Per hoc autem nostris, & Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinationibus, reservationibus, & decretis, quoad Pra- latorum, & aliorum beneficiorum etiam in suis Ecclesiis aut diocesi, residendum, & sibi decedentium, quæ etiam amplius & extendimus ad habentes Ecclesias in urbis districtu, ibique residentes & decedentes, spolia Camere Apostolicæ applicata hæcenus emanatis, nullatenus præjudicare, neque quicquam in eis alterare intendimus, sed ea in suo robore, ut antea, manere volumus, præter- quam quoad eos qui in suis Ecclesiis iuxta formam præ- dicti Concilii resederint, & specialem licentiam testandi habuerint: hanc enim tantum salvam eis esse volumus, ita ut generalis licentia testandi eis quanquam residen- tibus minimè suffragetur, sed sola speciali quam habe- rint tueri se possint. Rom. 7. Calend. Dec. 1564.

TITVLVS III.
DE SPOLIIS CLERICORVM.

Paulus Tertius.
Bona Prælatorum sine facultate testandi decedentium ad reve-
rendæ Camere Apostolicæ solum pertinent.

C. A. P. I.
R Omani Pontificis providentia circumspecta, du-
bia quæ litium dispendia afferre possent, in suæ
declarationis arbitrio tollit, ac desuper statuit &
ordinat, prout rerum qualitate pensata, conspicit in Do-

mino salubriter expedire. Cum itaque dicere non possit
à nonnullis nimium curiosis, qui ipsa Camera Apostolica
ca uliurpare, ac Camera prædictam in illis decessibus
solent, in dubium redigatur, an res & bona spolia in
Camera Prælatorum, etiam Pontificum vel alia in
rate fulgentium, ceterarumque personarum Ecclesiarum
seculiarium & regularium, tempore obitus prædictarum
remanentiæ, ex eo quod Romano Pontifici prætempore
existenti, & Camere præfate reservata fuerit, ad Camera
generali Apostolica constitutione facta non carentur ad
Camera prædictam iure legitime spectare, & pertinerent
debeant. Nos, & si satis evidenter constat de opposito
prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, &
nostram indubiam intentionem de voluta eorum
fuisse, ut spolia huiusmodi ad dictam Camera non
ad alias spectarent, & pertinerent, & quod pro eadem
Camera exigere viderentur, & recuperarentur, cum prædictis
præfati diversos dictorum spoliarum, ut ad Camera
prædictam spectantium & pertinentium, & locos
exauctores in variis provinciis & locis deperissent &
confunderent, & nos deputaverimus de condempnatis
varie quoque literæ ab eisdem prædecessoribus, & aliis
bis super exactione aliquorum eorumdem spoliarum in
quibus spolia huiusmodi ad prædictam Camera præfate
re expresse continerentur, emanaverunt, & in illis
dicti prædecessores per plerisque aliis literis, & in
de rebus ad Camera prædictam pertinentibus, modo
do vel transgrediendo, aut alias diversimodè de spoliis
nos disposuerimus, necnon etiam in quibusdam
circa, dictæ Camere nostræ nomine exauctores, & in
pluribus Camera connumerata fuerunt, ne quæ præ-
dictorum veritas deprimi, & mendaciam de operibus
tæ Camere præjudicium locum sibi vendicari, & nos
attendentes quod iniquum esset, si ex Apostolica
benignitate, vel alia rationabili causa, ad singulos
loca collectores non delinuerunt, & ipsam Camera
pietate deperant, dubium huiusmodi exactione
ptamissis opportunè providere volentes, nos pro
& ex certis nostris scientiæ, ac de Apostolica potestate
tudine declaramus, res & bona huiusmodi spolia, ut
præfertur, nuncupata, in quibusvis regibus, & in
tam citra, quam ultra montes, & maris omnibus, &
pro tempore post obitus Prælatorum & personarum
dictarum, quantumcumque etiam in partibus, & in
quomodolibet qualificatarum, cum in dictis locis
nove fulgentium, qui vel nullo condito testamento, &
absq; sufficienti facultate, condito, & ceteris, & ceteris
facultatem haberent, & remanentiæ, etiam quod illa
manifestum remanentiæ, & remanentiæ, etiam quod illa
recuperandum aliquos collectores deperant, & nos ad
ad Camera Apostolicam, & nos ad alios, etiam in
dialibus, etiam metropolitanis, & collegiatis, & ceteris
cleis, monasteriis, ceterisque beneficiis collegiatis, &
cura & sine cura, secularibus, & quovis in
gularibus, atque qualificatis successores, & in
pro tempore obtinentes, etiam si ad illa spolia
tituli, ius regrediendi, seu accedendi, vel in
concessum fuerit, spectasse & spectare: illa
ad Camera ipsam spectantia, & nos in
perat i potuisse & posse, atque debere, ac ita, ut
eorundem prædecessorum, & nostram intentionem &
voluntatem semper fuisse eadem facturas, & ceteras
per presentes.

Pius Quintus.
Sacra suppellectilis ornamenta & rei domesticæ alia que
niant sub nomine spoliarum pertinentium Camere Apostolicæ
Ecclesiis tempore obitus alios obtinentium spectant.

C. A. P. II.
R Omani Pontificis providentia circumspecta ad so-
licitudinis suæ partes postquam cognovit, per

quæ singulis Ecclesiis debita obsequia, & opportuna subventionis auxilia minime subtrahantur. Cum itaq; sicut accepimus, nonnulli Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates seu commendatarii, & alii beneficia Ecclesiastica obtinentes, proprii honoris & salutis immemores, etiam prætextu facultatum testandi eis per sedem Apostolicam concessarum, in eorum ultimis voluntatibus res sacras, ac vasa, ornamenta, & paramenta Ecclesiastica, aliasque cultui divino dicata quandoque ex fructibus Ecclesiasticis per eos acquisita, non Ecclesiis, & monasteriis, ac beneficiis, quibus præfuerunt, seu à quibus præventus Ecclesiasticos & stipendia acceperunt, poutationi & honestati consentaneum foret, sed aliis locis, etiam aliquando non piis, ac interdum etiam sanguineis scammibus relinquere, ac Camera Apostolicæ collectores, prætextu quòd illa sub appellatione spoliatorum veniant, tanquam ejusdem Camere spolia exigere & percipere non erubescant, in maximum religionis dedecus, ac Ecclesiarum, monasteriorum, & beneficiorum eorumdem detrimentum, ac relinquendum animarum periculum, scandalumque plurimorum. Nos abutibus, sciantilisque hujusmodi providere, ac singularum Ecclesiarum, & monasteriorum, ac beneficiorum indemnitati, animarumque quarumlibet saluti consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, ordinamus, decernimus, & declaramus, quòd de cætero omnia & singula ornamenta, & paramenta, ac vasa, nec non Missalia, & Gradualia, ac cænis firmi & mufice, aliq; quomodolibet nuncupati libri, & alix sacra, etiam auri, & argenti, ac quæcunque alia bona per quoscunque Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, seu commendatarios, & alios quoscunque beneficia Ecclesiastica, cum cura & sine cura, secularia, & quorumvis ordinum regularia, in titulum vel commendam, aut alias quomodolibet obtinentes, quocunque nomine vel titulo censentur, etiam si de illis & eorum qualitatibus specialis & expressa mentio habenda foret, ad usum & cultum divinum, etiam in eorum privatis aedibus & capellis, vel oratoriiis destinata, tempore eorum obitus ex testamento vel ab intestato relicta, sub quibusvis facultatibus testandi & alias disponendi de bonis per eos ex altari vel alias quomodolibet acquisitis, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores & successores nostros, ac nos, sub quibusvis tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu proprio, & aliis quomodolibet concessis & concedendis minime comprehendantur. Nec sub appellatione spoliatorum veniant, sed ad singulas Ecclesias, monasteria, etiam conventu carentia, & beneficia hujusmodi, in quibus resederint, aut quibus præfuerint, seu quæ alias obtinuerint, omnino spectent & pertineant, ac spectare & pertinere, illaq; post eorum obitum eidem Ecclesiis, monasteriis, & beneficiis, etiam si in Romana Curia, & procul ab illis decesserint, vel ad illa nunquam accesserint, etiam si antes Ecclesiarum & monasteriorum regimini cesserint, vel beneficia hujusmodi renunciaverint, eo ipso applicata & incorporata sint, & esse censentur. Ita quòd liceat illis defunctis in eidem Ecclesiis, monasteriis, & beneficiis, successoribus, ac Ecclesiarum & monasteriorum hujusmodi Capitulis & conventibus, respectivè alia propria auctoritate liberè apprehendere, ac eorum Ecclesiis ac beneficiis applicare ac incorporare, ac quæcunque donationes, ac relicta, legata, testaments, & codicilli, & alix ultimæ voluntates, seu spolia desuper contra præsentis constitutionis nostre tenorem quomodolibet pro tempore facta, quoad præmissa, nulla & invalida, nulliusq; roboris & momenti existant, & personis etiam Ecclesiasticis, seu locis etiam piis, aut Ecclesiasticis aliis quibuscunque, in quantum seu quorum favorem pro tempore facta fue-

rint, minime suffragentur, nec pro eisdem personis, seu locis, vel aliis Ecclesiis hujusmodi aliquid jus in rebus prædictis, vel ad illas acquiri possit. Quinimò res sacras, ac alia bona prædicto quocunque nomine vel titulo pro tempore detinentes, ad alia Ecclesiis & monasteriis, ac beneficiis per defunctos quomodolibet acquisitis, ut præfertur, juxta præsentium tenorem realiter & cum effectu restituendum & consignandum, quibusvis dispositionibus de illis in contrarium quomodolibet factis minime attentis, omnino teneantur, & ad id per censuras & penas, etiam furti & sacrilegii, ac alia juris & facti remedia opportuna cogi & compelli possint, & debent. Insuper ne deinceps contingat insolentia spoliatorum Camere Apostolicæ collectorem vel subcollectorem, aliquas Ecclesias, nec hominum quenquam damno & injuria affici, nec cuiquam de cætero veretur in dubium, quæ res habenda sint nomine spoli, simili modo statuiamus, decernimus & declaramus, quòd quæcunque scamna, cathedra, arce, & etiam lignæ vel lapidæ, etiam marmoreæ mensæ & tabulæ, ac quæcunque doli seu vasa vitaria vacua, & alia similia supellectilia domestica, per quosvis Presbyteros, seu clericos ab humanis pro tempore eorum obitus in Ecclesiis seu eorum domibus Ecclesiasticarum earundem, vel alibi ab his locorum relicto, etiam si ex fructibus & proventus beneficiorum, quæ dum viverent obtinebant, acquisita fuerint, sub spoliatorum appellatione minime veniant, nec pro spoliis illo modo repositari possint. Præterea quòd nullum spoliolum Camere præfatæ fieri, nec quicquam à quibusvis spoliatorum Camere hujusmodi collectoribus vel subcollectoribus exigi possit per obitum illius, qui, dum viveret unum vel plura beneficia Ecclesiastica obtinuerit, cujus vel quorum insimul fructus, redditus & proventus triginta ducatorum auri de camera secundum communem estimationem valore annuum non exceperint, aut qui pensiones annuas super quibusvis fructibus Ecclesiasticis usque ad dictum valorem annuatim perceperit, dummodo tamen si se ab omni illicita negotiatione, & à factis canonicè prohibita abstinerint. Ita quòd si quis dictorum collectorum aliquid ex bonis quorumvis defunctorum, qui similia beneficia obtinuerint, seu similes pensiones perceperint, prætextu spoliatorum ejusdem Camere percipere, aut alias contra præsentis nostras literas attentare præsumperit, ad totalem bonorum per eum perceptorum teneatur, ac id via juris, etiam per similes censuras & penas cogi & compelli possit, & debeat. Rom. 9. Cal. Sept. 1567.

Gregorius XIII.

Bona regularium extra claustra degentium nomine spoliatorum continentur, & sicut Camera Apostolica adjudicantur, vera veluti & propria heredi.

CAP. III.

Officii nostri partes sedulo præstare tenemur, ut dubia, quæ ab aliquibus falso sub prætextu, vel nimis subtiliter excitata, in Camere nostræ Apostolicæ præjudicium tendunt, declaratione nostra dilucidentur. Nuper accepimus quòd etiam fœl record. Papa IV. prædecessor nostre constitutionem, & quæcunque in illa continentur, per piz memorie Pauli PP. IV. etiam prædecessorem nostrum contra apostatas a editam, per quam inter cætera decrevit, bona quæcunque mobilia & immobilia, ac census, redditus, & proventus, jura & actiones per regularem ordinem profectos extra claustra suorum regularium locorum, etiam de licentia suorum superiorum degentes, tempore quo extra claustra hujusmodi fuissent acquisita, etiam si acquisitiones hujusmodi ab ipsis profectis ex redditibus beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura vel sine cura per eos obtentorum seu detentorum,

a. Apostasia irregularitatis non fidei. 47. dist. quantumlibet. 16. q. 1. de his habet lib. 3. c. 60. ff. Pauli 4. de heret.

aut ex propria industria, seu artificio, mercatura, vel ex testamento, sive successione ab intestato quorundem consanguineorum, affinium, vel amicorum suorum, aut quorumcumque aliorum facti essent, non fisco, aut Camera Apostolica, sed religioni, aut monasterio, in quo, seu quibus primo profecti fuissent, eo ipso applicata esse & cenferi debere, ad iuris & factum constitutionum formam rediret: necnon prafata bona regularium extra claustra, ut prafertur, degentium, sive mendicantium, sive non mendicantium, aut militiarum professorum, & etiam loca, & canonicas portiones, aut dignitates in cathedralibus, vel collegiatis Ecclesiis cuiusvis ordinis regularibus obtinuerint, ac Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, Primatiali, vel quavis alia prafullerint dignitate, post eorum obitum ad eandem Camera Apostolicam, & iuxta constitutionem scilicet. Pauli Papae III. super spoliis, sub dat. videlicet tertio nonas Ianuarii, Pontificatus sui anno tertio promulgatam, legitime spectent & pertineant, idque per Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos, dum collector generalis ad recuperandum spolia regularium specificè deputatus fuisset, aperte demonstratum extiterit, ac in possessione illa existeret, nihilominus nonnulli vano sub dicta constitutionis Pauli IV. praedecessoris prafati praetextu contrarium aliquando asserere non dubitavit: Nos omnem circa praedicta dubitandi occasionem dimovere, simulque aequitate & iustitia suadentibus, eisdem Camera indequitate, ne indies molestis & incommodis afficiatur, consulere volentes, praesentium auctoritate declaramus, consilium & bona quaecumque per dictos regulares extra claustra Ecclesiarum, monasteriorum, domorum, & quorumcumque regularium locorum degentes, quocumque iure & actione, sive ex causa testati, sive intestati, acquisita, & in posterum acquirenda, vel ad eos delata in quibusvis provinciis, dominis, regnis, & locis consistant, nisi iudem, ad quos ista spectaverint, sufficienti fuerint testandi, aut de illis disponendi facultate suffulti, eaque legitime usi fuerint, ad eandem Camera pleno iure pertinuisse & spectare, ac bona quaecumque eorundem sub spoliatorum nomine comprehensa per ipsam Camera, ejusque nomine a quibuscumque illa quandoque occupantibus & detinentibus recuperari ac vindicari posse, & debere, ac iuxta Pauli III. & aliorum praedecessorum nostrorum literas eandem Camera Apostolica in huiusmodi bonis spolia nuncupatis verè universaliter succedente, quòd ipsa Camera, quae ceteris haeredibus & successoribus ampliori est privilegio munita, cuique merito magis favendum est, dum in eam rerum & bonorum dominium ac possessio nulla traditione praecedente transeat, in quacumque bonorum & spoliatorum sive ad seculares sive ad regulares, dum viverent, spectantium successione, quibuscumque in rebus sive pecuniis illa consistant, etiam si nominatim aut alia speciali nota illa designanda essent, quae ad eandem Camera iure spoliatorum pertinerunt, pertinebunt in posterum, omni prioris fictione penitus cessante, ius & nomen veri haereditis in eisdem spoliis habere, illisque naturam sortiri, ac veri haereditis privilegium & ius in quibuscumque bonis, pecuniis, iuribus, & actionibus uti antehac potuisse, & nunc posse, idque eorundem praedecessorum, ac nostrae etiam intentionis semper fuisse & esse, auctoritate praesentium declaramus: sicque per quoscumque iudices in quibusvis causis, etiam per appellationem aut alias pendentes & futuras, ac in quacumque causa vel instantia, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari & diffiniri debere: necnon quicquid fecerit super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentatum forsan haecenus, vel in posterum contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Dat. Rom. 21. Ian. 1577.

Idem.
¶ Res quaeque bonorum molitiam sive commutationem per Praefatos & quorocumque possessiones Ecclesiarum, Praefatos ubi Romanam decedentem relictis, praeferat ad Camera Apostolicam.

CAP. IV.
¶ Illa quae ex fructibus, redditibus, & proventus Ecclesiasticis profecta, edificata, restituta, & restaurata erunt, seu alias ex eisdem fructibus, redditibus, & proventus quomodolibet provenierint, per obitum quocumque personarum Ecclesiasticarum, decesserint, applicata tam simpliciter, quam administrationem bonorum obvenientium, nisi quoad simpliciter de fructibus huiusmodi dispositum fuerit, vel ex privilegio Apostolice, vel ex consuetudine legitime praescripta, tam decesserint quam quorumvis ordinum regularium, quocumque Pontificali dignitate fulgentium, in antiqua habita, extra tamen dictam urbem, pro tempore decedentium remanentia, cujuscumque qualitatis generis, & spectentur sint, etiam gemmas, & alia pretiosa, & ornamenta, nec non etiam fructus, redditus, & proventus huiusmodi ad die Ecclesiarum & monasteriorum huiusmodi usque ad diem praefationis, & singulos fructus, redditus, & proventus ad nos illam Camera spectare & pertinere volumus & decernimus, & eidem Camera applicamus & applicamus.

¶ Pars Quintas.
Clericorum bona omnia per negotiationem illorum postea de tempore obitus eorum remanent in integrum praeferat ad Camera Apostolicam: confecta quoque quocumque vel facta eorum bona.

CAP. V.
¶ Deens esse contentes, & equum, ac nos, quoad sua iustitia confoverimus, Camera Apostolica non negligamus, quinimo, ne praerogativa immunitatis illam ab aliquibus usurari, aut super eis ab aliquo rari contingat, ita nostra declarationis remanentiam amamus, quòd à nemine deluere dubium in quocumque possit. Cùm itaque, sicut accepimus, a nemine reportatur in dubium, an res & bona per decedentes, immunitatis ordinibus constitutas, ex negotiatione illarum, & illas contra sacros canones acquirunt, aut spolia, vel Camera prafatam iure legitime spectare praerogativam submovere, ac cavillationibus, & adulationibus ac litibus viam pracludere, & demerere multum, quocumque iure Camera usurpare siturum obviare, alioquinque in praemissis opportune providere volentes, omniaque ex certa nostra scientia, ac de Apostolica proprio, & ex certa nostra scientia, & declaramus, & testatis plenitudine decernimus, & decernimus, & quocumque singula, res & bona, cuiuscumque qualitatis, & generis, & existant, ac in quibusvis regionibus, & regibus, & dominis, tam extra, quam ultra montes, & trans oceanum, per quosvis clericos tam seculares quam regulares, etiam in sacris ordinibus constitutas, quocumque status, ordinis, & conditionis fuerint, ac Episcopali, Episcopali, vel alia maiori dignitate praefata, ex negotiatione illicita aut alia contra sacros canones quomodolibet acquisita, quae pro recuperatione obitum eorum qui etiam ex facultate quam habent testandi, condito testamento obitus locorum decedentium, & decedent, aut quibusvis, etiam eis remanentibus, & eis destituti conigerit, & praefatum quocumque vari, & eis destituti conigerit, & praefatum quocumque drez Iapio de sancto Joanne Rotundo Praefato, & alio quocumque sigillo, extra Romanam Curiam, ad illam Camera spectare, & eidem Camera remanentia, & non aliter, & remanentibus, ad eandem Camera, & non aliter, & remanentibus, quibusvis cathedralibus, etiam metro politanis, & capitulis, & aliis Ecclesiis, monasteriis, & alia

exteriori; beneficiis Ecclesiasticis cum cura, secularibus & quorumvis ordinum regularibus, qualitercumque qualificatis successores; illa in titulum, commendam; admittitacionem, commisionem, ac alias quomodolibet pro tempore obtinentes, etiam si ad illa, vigore prioris tituli, jus regrediendi seu accedendi aliquibus concessum fuerit, spectare, ac sub nomine ipsorum venire, illaq; uni spolia ad Camera ipsam pertinentia perpetuo colligi & recuperari potuissent, posse ac debere, & ita per quoscunq; iudices quavis auctoritate fungentes in quacunque instantia, sub lata eis quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. Rom. Non. Novembr. 1560.

TITVLVS IV.

DE COMITIBVS PALATINIS.

Pius V. Ex Concilio Tridentino.

Doctores Laureæ magistris a Comite Palatino que olim conferebantur in quavis facultate candidatis, Concilio Tridentino decretis nullatenus esse auctoritate & iuris.

CAP. I.

Quamvis a sede Apostolica, ad quam negotiorum multitudo undique confluit, curis omnino plena innumeris, nonnulla interdum exiustis causis concedantur, quæ successivis temporibus in publicum detrimentum, & alieni iuris præiudicium tendere noverunt, non debet reprehensibile videri, si Roman. Pontifex, ad cuius providentiam pro debito pastoralis officii spectat super iis debere providere, illa rationabilibus & iudicatis supervenientibus causis deinde cognitis, quandoque revocat & annullat, ac in statum redigit rationis. Sanè cum fide digna plurimorum relatione non sine a nemini nostri molestis intellexerimus, nonnullis Comitibus Palatinis, & diversos alios, prætextu facultatum, sibi à Romanis Pontificibus & sede Apostolica concessarum, quamplurimos, tam laicos quam clericos, tam iure civili, quam canonico, & Theologia, nullo, aut non debito examine prævio, indoctos & inhabiles, Doctores, Licentiatos, & Magistros creasse & promovisse, uti ad dignitates ceteraque beneficia Ecclesiastica facilius assummerentur, & de eis providerentur in animarum suarum salutem, & quamplurimorum scandalum. Nos huiusmodi scandalis quantum in nobis est obviare, & alias ne de cætero inhabiles ad huiusmodi gradus admittantur providere volentes: Motu proprio, non ad alicujus super hoc nobis oblate petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolice potestatis plenitudine hac nostra perpetuo valitura constitutione omnia & singula facultates & indulta eisdem Comitibus, ac etiam quibusvis officialium Romanæ Curie collegiis, singulisque aliis personis cujuscunque status, gradus, ordinis, & presentientie existentibus, ad Doctoratus, Licentiaturs, & Magisterii gradum promovendi per quoscunq; Romanos Pontifices prædecessores nostros, & sedem Apostolicam, ac etiam nos, etiam nos, scientia, & potestate plenitudine similibus pro expressis habentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, & annullamus: Ac decretis Concilii Tridentini in inhærentes decernimus & declaramus, eos qui à Comitibus & aliis præfatis promoti fuerunt, quoad dignitates, ceteraque beneficia Ecclesiastica, nulla gradus prerogativa frui & gaudere posse vel debere. Rom. Calend. Jun. 1568.

^a Concil. Tridentin. sess. 22. c. 2. de reformat. & sess. 24. cap. 11. de reformat.

TITVLVS V. DE MAGISTRIS, ET DOCTORIBUS.

Julius III. Rectori universit. Almx urbis.

Institutio & promotio ad Doctoratus insignia in favorem partitatis gratis fieri debet.

CAP. I.

Pauperes & egeni qui ad susceptionem Doctoratus graduum habiles reperitur in utroque seu altero iurium promovendi, & gratis pro Deo abique aliquo pecuniarum solutione ab eis facienda assumi seu Doctoratus creari debent.

Pius Quartus.

Cujuscunq; facultatis, Doctoris & Professoris promoti sine promotione, non obliquam exigendi, ad officiorum exercitum non se ingerant, nisi prius saltem fides professoris iuramentum emiserint, formaliter prescripta.

CAP. II.

In sacrosancta beati Petri Principis Apostolorum cathedra, meritis licet imparibus, hinc procellosis militantis Ecclesie tempestatibus constituto, plurimum nos oportet esse sollicitos, ut Domini gregem curæ nostræ commissum non solum ab apertis rapacium luporum, undecunque causis obstrepentium insultibus, sed etiam à magis formidolosis pestiferarum vulpecularum domi latentium insidiis, per providum pastoralis officii ministerium, ipso Domino cooperante præferemus, ac illis omnes nocendi occasiones, quantum cum Deo possumus, ubilibet auferamus. Cum itaque juxta notum sanctissimi vatis oraculum, timor Domini, sine quo vera religio, & catholice fidei puritas nullibi reperitur, sapientie sit initium, & qui vel in scientiis proficere, vel eas alios docere parant, supremum illum sapientie parentem, benignissime largiorem devoto sanæ fidei obsequio demereri, verâque sincera religionis pietate sibi conciliare debeant. Idcirco hæc fidei puritatem scientiis, doctrinis, que quibilibet tum tradendis, tum ad discendum, tanquam necessariam basim, consistere, & ne simplicia nonnullorum adolescentium, res novas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandientium hæresum scopolas imprudenter impingant, occurrere cupientes; motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolice potestatis plenitudine; quod deinceps nullus Doctor, Magister, regens, vel alius cujuscunque artis & facultatis professor, sive clericus, sive laicus, aut secularis, vel cujuscunque ordinis regularis sit, in quibusvis studiorum generalium Universitatibus aut Gymnasiis publicis, aut alibi ordinariam vel extraordinariam lectionis cathedram assēqui vel jam obtentam retinere, seu alias, Theologiam, canonicam vel civilem censuram, Medicinam, Philosophiam, Grammaticam, vel alias liberales artes, in quibuscunque civitatibus, terris, oppidis, ac locis, etiam in Ecclesiis, monasteriis, aut conventibus Regularium quoruncunq; publicè vel privatim quoquo modo profiteri, seu lectiones aliquas in facultatibus huiusmodi habere, vel exercere. Neque Doctores ipsi, aut Universitates, seu Gymnasiorum eorundem Rectores, Cancellarii, vel alii superiores, sed nec etiam Palatini a Comitibus, aut alii particulares, facultatem eruditos viros ad eisdem gradus promovendi, etiam à nobis, & Apostolica sede, vel alias undecunq; habentes, scholares, tam laicos, quam clericos, & cujuscunque ordinis regulares, vel alios quoscunque quantalibet eruditione præditos, ad illum gradum in eisdem facultatibus suscipiendum recipere & admittere; neq; Doctores, Magistri, & Scholares ad electionem alicujus in Rectorem vel Cancellarium Universitatis, aut Gymnasii procedere; Nec ipsi Scholares, vel alii quan-

^a Vid. sup. c. 4. de sum. Trin. & sil. cat. & ibid. 7042. P P P